

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน
ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร พระยามานวราชเสวี
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490
เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียน

พระมหากษัตริย์อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 78 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
2490 พ.ศ. 2490”

มาตรา 2¹ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันและเวลาประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา 3 ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์
น้ำ ดังต่อไปนี้ จะต้องมาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา 25 แห่ง
พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 คือ

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 64/ตอนที่ 17/ฉบับพิเศษ หน้า 4/14 เมษายน 2490

- (1) ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือโปะะ
- (2) ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือโพงพาง
- (3) ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือร้วไชมานหรือร้วกางกัน
- (4) ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนทุกชนิด
- (5) ผู้ประกอบกิจการแพปลา หรือสะพานปลา ซึ่งรับทำการขายสินค้าสัตว์น้ำเป็นปกติธุระด้วย

วิธีการขายทอดตลาด ขายเหมา ขายส่ง หรือวิธีการอย่างอื่นโดยมีข้อตกลงหรือเข้าใจกันโดยปริยายตามพฤติการณ์ว่าสินค้านั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนจะได้รับค่านายหน้าในการขายจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำ

- (6) ผู้ค้าสินค้าสัตว์น้ำสดหรือเค็ม ด้วยวิธีขายทอดตลาด ขายเหมา หรือขายส่ง
- (7) ผู้ประกอบกิจการโรงเค็มหรือโรงทำปลาเค็ม เพื่อการค้า
- (8) ผู้ประกอบกิจการโรงทำน้ำปลา เพื่อการค้า
- (9) ผู้ประกอบกิจการโรงทำกะปิ เพื่อการค้า
- (10) ผู้ประกอบกิจการโรงนึ่งหรือย่างสัตว์น้ำ เพื่อการค้า
- (11) ผู้ประกอบกิจการโรงทำหอยแห้ง เพื่อการค้า
- (12) ผู้ประกอบกิจการโรงทำสัตว์น้ำกระป๋อง
- (13)² ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอยประกอบกับเรือ
- (14)³ ผู้ประกอบกิจการโรงเพาะฟักและอนุบาลลูกกุ้งทะเล
- (15)⁴ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ตั้งแต่ห้าสิบไร่ขึ้นไป
- (16)⁵ ผู้ทำการประมงโดยใช้เรือประมงขนาดความยาวไม่เกินสิบสี่เมตร
- (17)⁶ ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบทุกชนิด

---

² มาตรา 3 (13) เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528

³ มาตรา 3 (14) เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531

⁴ มาตรา 3 (15) เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

⁵ มาตรา 3 (16) เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

⁶ มาตรา 3 (17) เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2550

มาตรา 3 ทวิ⁷ ให้ผู้ประกอบการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้อยกว่าห้าสิบไร่ มาจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ อังรณาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528⁸

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้อาชีพผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือคราดหอย ประกอบกับเรือ มาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เพิ่มขึ้น เพื่อทราบจำนวนเรือประมงคราดหอย และเพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมเรือประมงประเภทนี้ให้มีจำนวนที่เหมาะสมกับทรัพยากรสัตว์น้ำ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2531⁹

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้มีอาชีพประกอบกิจการโรงเพาะฟักและอนุบาลลูกกุ้งทะเลมาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เพิ่มขึ้น เพื่อให้ทราบจำนวนผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าว ความต้องการพ่อแม่พันธุ์กุ้งทะเล และจำนวนผลผลิตลูกกุ้งทะเล ตลอดจนเพื่อส่งเสริมการวิจัยพันธุ์กุ้งทะเล กับให้การรับรองพันธุ์กุ้งทะเลที่ได้มาตรฐาน และกระจายพันธุ์กุ้งทะเลให้ถึงมือเกษตรกรอย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

⁷ มาตรา 3 ทวิ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

⁸ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม.102/ตอนที่ 101/ฉบับพิเศษ หน้า 1/7 สิงหาคม 2528

⁹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 105/ตอนที่ 78/ฉบับพิเศษ หน้า 44/13 พฤษภาคม 2531

พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรม สัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534¹⁰

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้มีอาชีพ ประกอบกิจการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ตั้งแต่ห้าสิบไร่ขึ้นไปมาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ผู้มีอาชีพประกอบกิจการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้อยกว่าห้าสิบไร่มาจด ทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้รัฐสามารถดูแลและป้องกันการบุกรุกพื้นที่ที่อยู่ใน ความดูแลของส่วนราชการ และให้การสนับสนุนการเลี้ยงกุ้งให้ได้ผลผลิตตามมาตรฐาน อีกทั้งให้รัฐสามารถดูแล และควบคุมระบบกำจัดน้ำเสีย การใช้ยาและสารเคมีในนาุ้ง มีให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผู้บริโภคตลอดจน เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลการเลี้ยงกุ้งสำหรับนำมาใช้ในการวางแผนการเลี้ยง การผลิตและการตลาด จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรม สัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546¹¹

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้ทำการประมง โดยใช้เรือประมงขนาดความยาวไม่เกินสิบสี่เมตร มาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมเรือประมงประเภทนี้ให้มีจำนวนที่ เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรม สัตว์น้ำ มาจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2550¹²

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้ทำการประมง ด้วยเครื่องมือลอบทุกชนิด เป็นผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรม สัตว์น้ำ ที่จะต้องมาจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้มีประกาศกำหนดของรัฐมนตรี ทั้งนี้

¹⁰ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108/ตอนที่ 146/ฉบับพิเศษ หน้า 36/21 สิงหาคม 2534

¹¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120/ตอนที่ 92 ก/หน้า 10/26 กันยายน 2546

¹² ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124/ตอนที่ 12 ก/หน้า 25/22 กุมภาพันธ์ 2550

เพื่อให้ทราบจำนวนการใช้เครื่องมือลอบและเพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมเครื่องมือลอบให้มีจำนวนที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้